

HVAD TØRKLÆDET GEMTE

Af Asger Aamund, den 19. maj 2017

Selv om hun gjorde sig umage, ville kassedamen i supermarkedet få meget svært ved at provokere os rummelige og ligeglade danskere. Hun kan sidde med et margrethekors, et muslimsk tørklæde, et emblem med Stalin eller Mao uden at nogen ville løfte et øjenbryn. Sådan må det nødvendigvis også være. Arbejdsgiveren bestemmer påklædningen, og det må vi kunder så leve med.

Anderledes ser det ud i visse offentlige institutioner. Hvis jeg havnede på anklagebænken i byretten, ville jeg have det fint med, at dommeren bar en thorshammer, en jødiske kalot eller et kristent kors i knaphullet. Men jeg ville protestere og forlange dommeren udskiftet, hvis han bar en ring med et hagekors eller et slips med hammer og segl. Og jeg ville også protestere, hvis jeg stod over for en kvindelig dommer iført et islamisk tørklæde. Den danske sekulære retsstat er bygget op på en klassisk adskillelse af den lovgivende, den dømmende og den udøvende magt. Det er derfor helt afgørende for demokratiet i praksis, at vi ikke tillader undergravende symboler og ikoner netop i retsstatens hjertekamre. Korset, thorshammeren og kalotten er udelukkende tegn på, at man er et troende menneske og har intet med samfundets indretning at gøre. Bærer man derimod fascistiske og kommunistiske kendetegn, kommunikerer man en hensigt om at erstatte det frie folkestyre med et diktatur eller en formynderstat, der inddrager borgernes almene frihedsrettigheder. Det islamiske tørklæde sender netop dette budskab og bør ikke bæres af medarbejdere, der er ansat i institutioner, der repræsenterer magtens tredeling. Det vil sige i folketinget og i de folkevalgte kommunale forsamlinger. I retsvæsenet og i politi og forsvar. Og i folkeskolen og gymnasier, der skal opdrage ungdommen til at fungere som ansvarsbevidste borgere i et frit folkestyre.

Jamen, er det nu også fair mod muslimerne, kan man indvende. Der er sikkert mange muslimer, der bærer tørklædet som et symbol på deres tro samtidig med, at de har det fint med at arbejde og bo i en demokratisk retsstat. Det er sikkert rigtigt nok, men så er de heller ikke rigtige muslimer. Enhver imam vil bekræfte, at man kan ikke være en god muslim og en god demokrat ” Når man er muslim, køber man hele pakken”, som imam Abdul Wahid Pedersen udtrykker det. Og hele pakken omfatter også en politisk bevægelse og et komplet levnedsdiktat indstiftet af Allah og viderebragt til profeten Muhammed i en række åbenbaringer. Man kan ikke botanisere i islam, som heller ikke er en frokostbuffet, hvor man kan vælge og fravælge retter efter smag og behag.

Man kan således ikke være muslim uden at acceptere den islamiske formynderstat, der udelukker den demokratiske retsstat. For en muslim er det utænkeligt, at menneskets love skal stå over Allahs bud. Anerkendte forskningsinstitutter som PEW i USA og WZB i Berlin har til fulde dokumenteret, at mere end halvdelen af alle muslimer bosat i EU – også i Danmark – ønsker, at koranens anvisninger skal følges fuldt ud. Hvis det sker, afløses Grundloven af en sharia forfatning udformet 300 år inden Gorm den Gamle blev konge af Danmark. Men da islamisk lov bygger på åbenbaringer fra Allah, kan det jo ikke blive meget bedre. Skal dødelige kunne rette i den Udødeliges værk? Nej naturligvis ikke, så islam forsvarer kompromisløst sharia loven som den er. Under sharia er der ingen trosfrihed, ytringsfrihed eller kunstnerisk frihed. Ingen ligeret for loven. Kvinder er andenrangs mennesker, som kan korporligt afstraffes. Jøder, kristne og andre vantro er tredjerangs mennesker, der kun må leve i et islamisk samfund, hvis de betaler en særlig skat som symbol på deres status som undermennesker.

Glimter der dog ikke håb forude, der kan få os til at tro på en reformation i islam, der tillader muslimer en fredelig integration i de vestlige demokratier? Nej, det gør der ikke ifølge de førende autoriteter inden for islamisk samfundsdebat. Dr. Shadi Hamid er muslim og forsker ved Brookings Institute i USA og redaktør på

det ansete Atlantic Magazine. I en video produceret af Atlantic siger Dr. Hamid, at islam har gennem århundreder vist sig resistent mod sekularisering. Han uddyber: " Vesten har en ubegrundet og nedladende tendens til at forvente, at andre kulturer også skal gennem en religionskrig, en reformation og en oplysningstid, før de bliver ligesom os. Vi er jo historiens endestation. Vi skal ikke forvente, at muslimerne før eller siden vil adoptere en sekulær livsanskuelse. Vi må forstå, at i islam er religion politik og politik er religion".

Islams få reformatorer har alle lidt en krank skæbne. Den sudanske tænker og reformator Mahmoud Taha prædikede, at koranens politiske budskab er bundet til tid og sted og er uden berettigelse i det moderne samfund, hvorimod det spirituelle budskab har evig gyldighed. På den saudiske regerings henstilling blev Taha i 1985 henrettet for kætteri. Det islamiske tørklæde er således nok et troens symbol. Men det er også et varsel om ødelæggelsen af alt, hvad der gør livet værd at leve for frihedselskende, demokratisk sindede mennesker i en moderne og tolerant retsstat. Tørklædet er også et krav om underkastelse. Vores underkastelse.